

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 3.10.2008
KOM(2008) 638 v konečném znění

**ZPRÁVA KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

**Provádění barcelonských cílů
týkajících se zařízení péče o děti předškolního věku**

{SEC(2008)2597}

1. Úvod

Evropská rada na svém zasedání v Barceloně v březnu 2002 vyzvala členské státy, že by „*měly odstranit překážky účasti žen na trhu práce a s přihlédnutím k poptávce po zařízeních péče o děti a struktuře nabídky těchto služeb na vnitrostátní úrovni usilovat o to, aby do roku 2010 byly schopny poskytovat péči pro nejméně 90 % dětí ve věku od tří let do věku povinné školní docházky a pro nejméně 33 % dětí mladších tří let*“¹. Tyto „barcelonské cíle“ jsou nedílnou součástí evropské strategie pro růst a zaměstnanost a mají zvýšit míru zaměstnanosti mladých rodičů, zejména žen, a přispět tak k větší rovnosti žen a mužů.

Rozvoj zařízení péče o děti předškolního věku umožňuje rodičům svobodně se rozhodnout, jak naložit se svým časem, a lépe si tak sladit pracovní a rodinný život. Týká se to především žen, které v důsledku nedostatku možností, jak dosáhnout tohoto sladění, jsou častěji než muži nuceny odejít z trhu práce nebo pracovat za podmínek, jež jim neumožňují naplno využívat svých schopností. Evropská ekonomika tak přichází o jejich produktivní potenciál a sama musí čelit hospodářským a demografickým problémům.

Tato zpráva popisuje stav provádění barcelonských cílů v členských státech a označuje překážky rozvoje zařízení péče o děti předškolního věku a související problémy. Navazuje na opatření stanovená v „Plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů (2006–10)“² a přispívá k úvahám a iniciativám, které Komise předkládá za účelem podpory lepšího sladění pracovního a soukromého života³.

2. ZAŘÍZENÍ PÉČE O DĚTI, ÚSTŘEDNÍ PRVEK POLITIK TÝKAJÍCÍCH SE SLADĚNÍ PRACOVNÍHO A SOUKROMÉHO ŽIVOTA

Několikrát potvrzený politický závazek

V roce 1992 přijala Rada doporučení⁴, které zdůraznilo význam rozvoje finančně dostupných, přístupných a kvalitních zařízení péče o děti a zároveň vybízelo k zajištění pružnosti a rozmanitosti této péče tak, aby odpovídala potřebám a preferencím rodičů a jejich dětí. Barcelonské cíle z roku 2002 chtějí především podporovat přístup rodičů a zvláště žen k zaměstnání a pomoci jim udržet si zaměstnání, a přispět tak k prosazování rovnosti žen a mužů. Evropská rada znovu začlenila tento závazek do „Evropského paktu pro rovnost žen a mužů“ z března 2006⁵.

V plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů 2006–2010⁶ se Komise zavázala podporovat „dosažení barcelonských cílů týkajících se péče o dítě“. Kromě toho

¹ Závěry předsednictví Evropské rady z Barcelony, 15.–16.3.2002, dokument SN 100/1/02 REV 1.

² KOM(2006) 92.

³ KOM(2008) XXX.

⁴ 92/241/EHS.

⁵ Závěry předsednictví, 7775/1/06 REV 1.

⁶ KOM(2006) 92.

uvítala zřízení Evropské aliance pro rodiny⁷, jež má sloužit jako platforma pro výměnu názorů mezi členskými státy o evropských rodinných politikách, které poskytuje podporu prostřednictvím různých nástrojů⁸. Strukturální fondy umožnily rovněž spolufinancovat opatření usnadňující sladění pracovního a soukromého života, zejména vytvoření zařízení péče o děti, vzdělávání personálu nebo i poskytování služeb péče o děti rodičům, kteří si práci hledají. Odhaduje se, že v období 2007–2013 bude možné na rozvoj zařízení péče o děti ze strukturálních fondů a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova vynaložit půl miliardy EUR a 2,4 miliardy EUR bude možné vynaložit na financování opatření, jejichž cílem je usnadnit přístup žen k zaměstnání a sladit pracovní a rodinný život, včetně přístupu k péči o děti.

Aktivní přispění ze strany evropských sociálních partnerů

Evropští sociální partneři aktivně spolupracovali na vypracování této zprávy a uznávají, že jejich úloha v této oblasti je klíčová a doplňuje úlohu veřejných politik. Zdůrazňují význam, který přikládají existenci přístupných, finančně dostupných a kvalitních zařízení péče o děti, přičemž tato otázka tvoří prioritní oblast akčního rámce pro rovnost žen a mužů, který provádějí od roku 2005. Vyvinuli praktické nástroje a zahájili inovativní iniciativy na podporu rozvoje péče o děti, pokud jde o dostupnost (např. podnikové jesle) i co se týče nákladů (např. finanční příspěvky rodičům). Aktivně se podílejí na rozhodovacím a legislativním procesu ohledně politik sladění pracovního a soukromého života, jakož i na provádění strukturálních fondů. Oznamují rovněž, že jejich záměrem je podporovat výměny osvědčených postupů a inovativních zkušeností a využívat programy strukturálních fondů, které jsou k dispozici na vnitrostátní úrovni.

Podpora zaměstnanosti

Sladění pracovního a soukromého života, zejména pak rozvoj zařízení péče o děti, je nezbytnou podmínkou pro uskutečňování cílů evropské strategie pro růst a zaměstnanost a z tohoto důvodu je mu věnován jeden konkrétní hlavní směr⁹. Mezi dostupností zařízení péče o děti a možnostmi výdělečného zaměstnání pro rodiče existuje přímý vztah. Tato zařízení rodičům umožňují mít a zachovat si výdělečné zaměstnání a zlepšit si zároveň svoji kvalitu života a odstranit hlavní překážku, která jim ztěžuje svobodné organizování času. Více než šest milionů žen (ve věku od 25 do 49 let) v EU tvrdí, že je nuceno zůstat v domácnosti nebo pracovat na částečný úvazek z důvodu svých rodinných povinností¹⁰. U více než čtvrtiny z nich je tato situace způsobena nedostatkem zařízení péče o děti nebo jejich cenou. Uspokojením této poptávky by se celková míra zaměstnanosti žen mohla zvýšit alespoň o jeden procentní bod.

Přestože se určitý počet členských států zavázal, že zvýší nabídku v oblasti péče o děti, většina členských států však zdaleka nesplňuje barcelonské cíle nebo je v národních zprávách o reformě dokonce ani neuvádí¹¹. Proto se tato otázka stala

⁷ Dokument Rady EU 9317/1/07 REV 1.

⁸ KOM(2007) 244.

⁹ Hlavní směr zaměstnanosti č. 18.

¹⁰ Eurostat, Šetření pracovních sil 2006.

¹¹ Společná zpráva o zaměstnanosti pro období let 2007 a 2008, dokument Rady č. 7169/08.

předmětem několika zvláštních doporučení, která Rada adresovala v rámci evropské strategie zaměstnanosti členským státům.

Podpora rovnosti žen a mužů

Nerovnováha v rozdělení domácích a rodinných úkolů mezi ženy a muže je velmi výrazná a nutí ženy – mnohem více než muže – vyhledávat flexibilní pracovní úvazky nebo je dokonce nutí práce se vzdát. I když volba těchto flexibilních pracovních úvazků může být částečně odrazem osobních preferencí, má dopad na profesní vývoj žen, na setrvávání mzdových rozdílů mezi muži a ženami nebo na výšku jejich důchodových práv. Například na částečný úvazek pracuje asi třetina žen, přičemž v případě mužů je to méně než jeden z deseti, a míra zaměstnanosti žen pečujících o děti mladší dvanácti let se snižuje o 12,4 bodu, zatímco míra zaměstnanosti mužů se zvyšuje o 7,3 bodu.

Přístup ke kvalitním, finančně dostupným zařízením péče o děti, která časově vyhovují rodičům a dětem, je totiž nezbytnou podmínkou snazšího přístupu žen k výdělečnému zaměstnání, ve kterém plně využijí své schopnosti a které podpoří jejich ekonomickou nezávislost; pro členské státy představuje tato otázka výzvu.

Podpora sociálního začleňování a realizace plánů na založení rodiny

Plná účast na dostatečně výdělečném zaměstnání rodiče/rodičů také umožňuje vyhnout se situacím, kdy zaměstnání přináší pouze výdělek pod hranicí sociálního minima, a přispívá k boji proti riziku chudoby, zejména u rodin s jedním rodičem, které tento jev postihuje v průměru mnohem více (32 %) než domácnosti s dětmi obecně (17 %)¹². Zajištění přístupu k zařízením péče o děti může rovněž zlepšit sociální situaci velmi mladých rodičů.

U samotných dětí umožňuje zlepšení rodinné životní úrovně bojovat proti dětské chudobě a současně jim dá možnost rozvíjet se v prvních letech svého života ve stimulačním a bezpečném prostředí. Již ve svém sdělení o účinnosti a spravedlnosti evropských systémů vzdělávání a odborné přípravy¹³ Komise zdůraznila, že je nezbytné investovat do předškolní výchovy, aby se vytvořil základ pro budoucí vzdělávání, předcházelo se předčasným odchodům ze školy, zvýšila se spravedlnost výsledků a celková úroveň kompetencí.

Vzhledem k demografickému zpomalení, které Evropa zažívá, má dostupnost zařízení péče o děti pozitivní vliv i na realizaci plánu na založení rodiny. Ukazuje se totiž, že členské státy, v nichž je v současné době nejvyšší plodnost, jsou zároveň těmi státy, které usnadnily sladění pracovního a rodinného života rodičů a které vykazují vysokou míru zaměstnanosti žen.

3. STAV PLNĚNÍ BARCELONSKÝCH CÍLŮ

Komise vypracovala techniku sledování barcelonských cílů, zejména ve statistické oblasti. Tato zpráva poprvé poskytuje harmonizované a srovnatelné údaje o

¹² Eurostat, EU-SILC 2006.

¹³ KOM(2006) 481.

používání „formálních systémů péče“ o předškolní děti v členských státech, které umožňují posoudit stav plnění barcelonských cílů v polovině období. Tyto údaje se týkají využití stávající nabídky péče o děti ze strany rodičů, a nikoli počtu stávajících míst v každém členské státě, což je na evropské úrovni obtížně srovnatelné.

Možnosti péče o děti předškolního věku se v jednotlivých členských státech velmi liší podle zřízených systémů a jednotlivých národních přístupů a priorit v oblasti sladění pracovního a soukromého života. Určité problémy, pokud jde o dostupnost a kvalitu zařízení péče o děti či náklady na tato zařízení, jsou však společné.

3.1. Dostupnost a přístupnost

Barcelonské cíle rozlišují dvě věkové skupiny dětí, jejichž potřeby a druh požadovaných služeb jsou velmi rozdílné. U dětí mladších tří let se poptávka týká hlavně jeslí nebo jiných zařízení péče o děti, jež jsou obvykle placená, a přístup k nim je zaručen pouze v omezeném počtu zemí (FI, DK, SE). Navíc výběr způsobů péče o děti, ať už formálních nebo neformálních, ovlivňují také kulturní postoje a rodinné tradice. Na poptávku po zařízeních péče o děti mohou mít vliv podmínky mateřských a rodičovských dovolených (délka, finanční náhrada, flexibilita), na základě kterých se rodiče mohou rozhodnout, že s přihlédnutím k finančním a profesním omezením této volby budou o své děti pečovat sami.

Naproti tomu velká část dětí zahajuje svoje předškolní vzdělávání ve věku tří let v mateřské škole, a to v systému, který je zpravidla dotovaný nebo dokonce bezplatný a který v některých případech doplňují zařízení zajišťující hlídání dětí po škole.

Analýza situace v členských státech se zřetelem k barcelonským cílům je založena na míře využití systémů formální péče o děti (za rok 2006¹⁴). Jedná se o využití stávající nabídky ze strany rodičů, a nikoli o počet míst nabízených členskými státy. Je také důležité rozlišovat míry využití s ohledem na počet hodin, během nichž je o děti pečováno (méně nebo více než 30 hodin týdně), neboť délka péče rozhoduje o možnostech rodičů pracovat na plný pracovní úvazek.

Ukazuje se, že **u nejnižší věkové skupiny (0 až 3 roky)**, pouze pět členských států (DK, NL, SE, BE, ES) překročilo barcelonský cíl 33% míry využití, zatímco pět dalších států (PT, UK, FR, LU, SI) se k němu značně přibližuje. Většina ostatních zemí musí ještě vyvinout velké úsilí, aby byla schopna uspokojit poptávku po zařízeních péče o děti. Jestliže totiž sedm členských států (FI, IT, CY, EE, DE, IE, LV) dosahuje průměrné úrovně (16 až 26 %), osm členských států (EL, HU, MT, SK, LT, AT, CZ, PL) uvádí míru využití nižší než 10 % nebo rovnající se 10 %. Uvedené míry využití se však týkají všech dětí bez ohledu na týdenní počet hodin. Délka pobytu v daných zařízeních se v jednotlivých zemích značně liší a podíl těch zařízení, která fungují pouze po omezenou dobu¹⁵, je v mnoha zemích velmi vysoký. Typickým příkladem v tomto ohledu je Nizozemsko a Spojené království, jelikož zde děti mladší tří let skoro výhradně navštěvují zařízení fungující po omezenou dobu.

¹⁴ V případě BG a RO budou údaje dostupné až od referenčního roku 2007.

¹⁵ Méně než 30 hodin týdně.

Pokud jde o **děti ve věku od 3 let do věku povinné školní docházky**, osm členských států (BE, DK, FR, DE, IE, SE, ES, IT) překročilo barcelonský cíl 90% míry využití¹⁶, zatímco tři další státy (UK, NL, CY) se k němu blíží. Sedm států (EE, SI, HU, FI, PT, SK, AT) uvádí značnou míru využití, ale vzdálenější danému cíli, mezi 70 a 85 %. Navíc se ukazuje, že zařízení péče o děti této věkové skupiny jsou provozována velmi často v rámci omezené doby. Vezmeme-li v úvahu míru využití na plnou dobu, více než polovina členských států se nachází pod hranicí 50 % a třetina členských států má dokonce míru využití nižší než 30 %. Tyto údaje je však třeba posuzovat s ohledem na národní specifika v oblasti organizace předškolní výchovy a na případnou dostupnost nebo nedostupnost zařízení zajišťující hlídání dětí po škole.

Ukazuje se, že poptávka po formálních systémech péče o děti není ve většině členských států zdaleka pokryta, což představuje překážku v zaměstnanosti rodičů, a to zejména žen. Situace v této oblasti by se mohla zlepšit jak otevřením nových zařízení péče o děti, tak profesionalizací neformální péče o děti, např. prostřednictvím standardů kvality péče o děti, podmínek zaměstnávání, odměňování a vzdělávání personálu. Je třeba rovněž pokrýt zvláštní potřeby rodičů, kteří mají neobvyklou pracovní dobu nebo nemocné děti.

3.2. Náklady a financování

Otázka dostupnosti zařízení péče o děti je neoddelitelně spjata s otázkou nákladů. Z hlediska rodičů místo v jeslích nebo v mateřské škole existuje pouze za podmínky, že je pro ně finančně dostupné. O této otázce je třeba uvažovat v širší perspektivě s ohledem na to, že zaměstnání musí být dostatečně výdělečné: náklady na zařízení péče o děti nesmí představovat překážku pro návrat do zaměstnání. S ohledem na sociální začleňování je rovněž vhodné zajistit, aby zařízení péče o děti byla dostupná pro domácnosti s omezenými příjmy.

Finanční dostupnost zařízení péče o děti je v jednotlivých členských státech značně odlišná. Náklady mohou být navíc různé i v rámci jedné země, např. v závislosti na druhu používané služby, jejím veřejném nebo soukromém charakteru nebo zohlednění úrovně příjmu rodičů.

Pro rodiče mohou velké náklady představovat zejména zařízení **péče o nejmenší děti (mladší 3 let)**. Pro uvedená zařízení existují různé druhy veřejného financování od přímého veřejného financování zajišťujícího všeobecnou dostupnost přes finanční příspěvky rodičů odstupňované podle jejich příjmů, až po systémy podporující poptávku prostřednictvím daňového odpočtu nákladů na péči o děti nebo formou poskytování poukázek na služby. V posledním případě je kladen důraz na svobodnou volbu způsobu péče a důležitou úlohu zde hraje soukromý sektor. Tyto různé „modely“ existují ve většině členských států současně. Existují tedy souběžně různé možnosti péče o děti za rozdílné ceny. Vedle těchto rozdílů v systému se značně mění zátěž, kterou představují pro rodiny čisté náklady (cena snížená o různé podpory) na zařízení péče o děti (od 5 % po více než 30 %). I při zohlednění příjmu rodičů zatěžují v některých členských státech náklady na zařízení péče o děti mnohem více rozpočet domácností s nízkým příjmem než rozpočet ostatních

¹⁶

Při zahrnutí všech dětí, o něž je pečováno alespoň jednu hodinu týdně

domácností. Dochází také ke stále zřetelnějšímu rozdělení mezi finančně dostupnými místy v jeslích poskytovanými veřejným sektorem, jichž je ale málo (např. dlouhé pořadníky), na jedné straně a velkými možnostmi soukromé péče, avšak finančně méně dostupnými, na straně druhé.

Pokud jde o **děti ve věku od 3 let do věku zahájení povinné školní docházky**, pro tuto kategorii existuje ve většině členských států péče alespoň po dobu dvou let prostřednictvím předškolních zařízení financovaných z veřejných prostředků, za která rodiče často neplatí.

Ve většině členských států se podíl veřejných výdajů HDP vynakládaných na zařízení péče o děti předškolního věku v posledních letech celkově zvýšil. V rámci EU však zůstává velmi nerovnoměrný a hluboko pod úroveň, které dosahují severské státy. Obzvláště to platí pro výdaje na péči o děti mladší tří let v protikladu k předškolní péči v případě dětí starších tří let.

Závěrem lze říci, že ve více než polovině členských států jsou náklady na péči o děti, hlavně v případě dětí mladších tří let, nadále významnou překážkou toho, aby rodiče daná zařízení využívali. Jako hlavní tento faktor rovněž uvádějí hlavní ženy, jejichž účast na trhu práce je omezena z důvodu nedostatku zařízení péče o děti (mají nedobrovolně částečný pracovní úvazek nebo nemají žádný)¹⁷.

3.3. Kvalita a pracovní podmínky

Kvalita zařízení péče o děti představuje pro rodiče prvořadou otázkou, která určuje, zda se své děti těmto zařízením rozhodnou svěřit. To zahrnuje různé aspekty, např. druh nabízené služby, standardy kvality, počet pracovníků a jejich vzdělání. Zajištění minimální kvality pro všechny je rovněž otázkou rovných příležitostí jak pro děti, tak pro rodiče. Komise již zdůraznila nutnost podporovat kvalitu zařízení péče o děti předškolního věku – sociálních služeb obecného zájmu – zejména vypracováním dobrovolného rámce kvality¹⁸.

Určitý počet členských států, především těch, které již dosáhly určité kvantitativní úrovně, kladl důraz na zlepšení kvality zařízení péče o děti, zejména v oblasti vzdělávání personálu. Nutnost pokroku v tomto ohledu byla uznána na úrovni Společenství¹⁹. Existuje nicméně značný rozdíl mezi službami hlídání dětí (určených spíše pro nejmenší děti) a předškolní výchovou (dětí od tří let a více) s výjimkou zemí, jež vytvořily integrované zařízení pro děti od raného až do školního věku. Ovlivňuje to jak způsob, jakým je péče o děti pojímána, tak úroveň požadovaného vzdělání pracovníků i jejich průměrné mzdy, které jsou velmi odlišné v každé zemi i v rámci téže země v závislosti na druhu služeb.

Požadovaná úroveň vzdělání v oboru péče o předškolní děti je obvykle odborné středoškolské nebo vysokoškolské vzdělání. Skutečná úroveň vzdělání však značně závisí na druhu zařízení péče o děti a někteří samostatně podnikající dětské pečovatelé nemají žádné speciální vzdělání v oboru. Naproti tomu osoby pracující v zařízeních předškolní výchovy mají většinou podobně jako učitelé mateřských škol vysokoškolský diplom.

¹⁷ Šetření pracovních sil, modul 2005 o sladění pracovního a rodinného života.

¹⁸ KOM(2007) 725.

¹⁹ Viz dokumenty Rady 14136/07 a 6706/07.

V posledních letech se v EU následkem velké poptávky značně zvýšil počet pracovních míst v oboru péče o předškolní děti. V některých případech však pracovní podmínky (zejména práce na částečný úvazek nebo neobvyklé smlouvy) pracovníky do tohoto oboru, který se vyznačuje nedostatkem kvalifikované pracovní síly a velmi vysokou mírou fluktuace²⁰, nepřitahují. Tato profese patří ostatně mezi nejvíce feminizované (podíl mužů je ve většině členských států nižší než 5 %), což může být také překážkou bránící lepšímu ohodnocení oboru a zejména boji proti stereotypům v oblasti rovnosti žen a mužů.

Dalším kritériem kvality zařízení péče o děti je poměr počtu dospělých a dětí, který se v jednotlivých členských státech velmi různí a pohybuje se od 1:3 do 1:7 u nejmenších dětí a od 1:6 do 1:19 u starší věkové skupiny. Závaznost těchto poměrů i jejich konkrétní uplatňování se v jednotlivých členských státech rovněž velmi liší.

V případě ostatních standardů kvality má v oblasti regulace a kontroly důležitou úlohu stát, i když jsou tyto pravomoci čím dál více vykonávány na úrovních nezávislých na veřejné správě. Je třeba rovněž upozornit na trend diverzifikace způsobů péče, zvláště ve formě soukromých jeslí nebo péče o děti v domácnostech, která rozšiřuje pro rodiče škálu výběru, ale znesnadňuje kontrolní postupy kvality péče poskytované dětem.

Zlepšení kvality vyžaduje dodržování přísných standardů, které je zajišťováno kontrolami, ale i minimální vzdělání u všech pracovníků oboru, zlepšení pracovních podmínek a možnosti celoživotního vzdělávání, jakož i ohodnocení těchto povolání, a to zejména finanční.

4. ÚKOLY A BUDOUCÍ PERSPEKTIVY

Šest let po přijetí barcelonských cílů, kdy se konečný termín – rok 2010 – blíží, se ukazuje, že většina členských států těchto cílů pravděpodobně nedosáhne. I přes pokroky, kterých bylo dosaženo, bude třeba vynaložit mnoho úsilí k dosažení dostatečné úrovně v dostupnosti péče, zejména v případě dětí do tří let.

Zařízení péče o děti navíc nejsou vždy finančně dostupná a jejich provozní doba není vždy slučitelná s výdělečným zaměstnáním na plný úvazek nebo se zaměstnáním s neobvyklou pracovní dobou, což představuje překážku pro plné uplatnění produktivního potenciálu rodičů, zvláště žen.

Je třeba rovněž položit důraz na zlepšení kvality péče o děti, včetně vzdělání a ohodnocení pracovníků v tomto oboru.

Komise nemá péči o děti v přímé pravomoci, ale bude pokračovat v pravidelném sledování barcelonských cílů v rámci strategie pro růst a zaměstnanost a bude toto sledování podporovat pomocí srovnatelných, včasných a kvalitních statistik a navrhuje, je-li to nutné, zaslat některým státům zvláštní doporučení. Rozvoj zařízení péče o děti a jejich příspěvek k rovnosti žen a mužů budou navíc analyzovány ve výroční zprávě o rovnosti žen a mužů, kterou Komise každoročně předává na jarním zasedání Evropské rady.

²⁰

EFIL WC, The childcare services sector – what future?, 2006.

Komise bude mimoto napomáhat výměně národních zkušeností týkajících se zařízení péče o děti, a to zejména v rámci svého programu výměny osvědčených postupů v oblasti rovnosti žen a mužů, který byl vyhlášen v roce 2008, výměnné platformy organizované v rámci Evropské aliance pro rodiny i v rámci skupiny na vysoké úrovni pro uplatňování genderového hlediska ve strukturálních fondech. Komise bude rovněž iniciovat výzkum zaměřený na pracovní podmínky a ohodnocení pracovníků v oboru předškolní péče o děti.

Těžiště však ve velké míře leží na vnitrostátní, ba dokonce regionální nebo místní úrovni. Je třeba, aby se všechny zúčastněné strany, zejména vnitrostátní a místní orgány a sociální partneři, spojily a vytvořily přístupnou, finančně dostupnou a kvalitní nabídku zařízení péče o předškolní děti. Je proto důležité, aby možnosti spolufinancování nabízené strukturálními fondy a Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova byly plně využívány ve prospěch opatření umožňujících sladění pracovního a soukromého života, zejména zařízení péče o děti. Komise vítá účast a aktivní spolupráci evropských sociálních partnerů při plnění barcelonských cílů.

Tato zpráva svědčí o vůli Komise podporovat v rámci svých pravomocí plnění barcelonských cílů a rozvoj finančně dostupných, přístupných a kvalitních zařízení péče o děti s cílem odstranit překážky zaměstnanosti rodičů, napomáhat sociálnímu začleňování a podporovat rovnost žen a mužů.